

“அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி
பகவன் முதற்றே உலகு.” — திருக்குறள்

61

1974-ல் உலகத் தமிழ் மாநாடு

தனிநாயக அடிகள் விளக்கம்

வித்துவான் சி. ஆறுமுகம்

1974ஆம் ஆண்டு ஜனவரி முதல் வாரத்திலேயே யாழ்ப் பாண மாநகரில், உலகத் தமிழராய்ச்சி மகாநாடு நடைபெறும். மகாநாட்டில் நடைபெறும் நிகழ்ச்சிகளில் தமிழராய்ச்சி முதலிடம் வகிக்கும். ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள் வரைதற்குரிய தகுதிவாய்ந்தவர்கள், பல்கலைக்கழகப் பட்டதாரிகளும் பண்டிதர்களும், வித்துவான்களும், புலவர்களும் ஆவர். பட்டம் பெறுதவர்களாயினும் அறிவிலும் ஆராய்ச்சியிலும் வல்லுங்களாயிருப்பின் அத்தகையோரும் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள் அனுப்புதற்குத் தகுதியடையவராவர்.

தமிழின் பல்வேறு துறைகளிலும் எழுதப்பெறும் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள் ஏற்கப்படும். கட்டுரைகள் சிறப்பாக ஈழத்துத் தமிழ்வளர்ச்சி பற்றி நடந்துத் தமிழ்வளர்களும், வளமும் பற்றியனவாகவும் அமைந்திருத்தல் வேண்டும். கட்டுரைகளை ஆயுகிலத்திலும் தமிழிலும் எழுதலாம். ஆனால் உலகத் தமிழர்களும் பலர் கலந்துகொள்ள இருப்பதற்காலும் தமிழரின்பெருமைகளையும், தமிழ்மொழியின் அரும்பெருஞ்சிறப்புக்களையும் வேற்றுநாட்டினரும் அறிநுகோளவுதுபெறும் பயன்தரும் ஆதலானும் தமிழராய்ச்சி மகாநாடு ஆங்கிலத்திலேயே நடைபெறும். ஆயினும் சில முக்கிய நிகழ்ச்சிகள் தமிழில் நடைபெறும்.

ஆராய்ச்சிகள் மட்டுமன்றிப் பொதுமக்கள் பலருக்கும் பயன்படக்கூடிய வகையில் சிறப்புச் சொற்பொழிவு

களும் விழாவிலிடம்பெறும். நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் வாழும் மக்களின் உள்ளத்தில் தமிழனர்ச்சியை ஊட்டுவதும் இம் மகாநாட்டின் நோக்கங்களில் ஒன்றாகும். பூம்புகாரில் நடைபெற்ற உலகத் தமிழராய்ச்சி மகாநாடு பெரும் வெற்றியை ஈட்டியது. முத்தமிழ் நிகழ்ச்சிகளும் அம் மகாநாட்டில் நடைபெற்றன. அவ்வாறே எழுத்திலும் ஒருபெரும் எழுச்சியை உண்டாக்கவேண்டும். முத்தமிழ் நிகழ்ச்சிகளும் மகாநாட்டில் இடம்பெறவேண்டும். உறங்கிக்கிடக்கும் மக்களின் உள்ளத்தில் புதிய எழுச்சியை உண்டாக்கவேண்டும். உயர்ந்த தரமுடைய இசை நிகழ்ச்சிகளும், உள்ளங்கவரும் நாடகங்களும், கலைச்சுவை நிறமிய நடனங்களும் விசேஷ நிகழ்ச்சிகளில் இடம்பெறும். முத்தமிழ் நிகழ்ச்சிகளின் உள்ளத்தில் நோக்குடன் சிறப்பாக நடைபெறச் செய்தற்கு அறிஞர்கள் முன்வந்து உழைக்கவேண்டும். சட்ட அறிஞர்களும், பொறியியல் வல்லுங்களும், அரசகரும் உத்தியோகத்தர்களும் ஆயிரம் ஆயிரமாக அள்ளியள்ளித் தருவார்கள். எனவே உலகத் தமிழராய்ச்சி மகாநாட்டை உன்னத நோக்குடன் சிறப்பாக நடைபெறச் செய்தற்கு அறிஞர்கள் முன்வந்து உழைக்கவேண்டும். சட்ட அறிஞர்களும், பொறியியல் வல்லுங்களும், அரசகரும் உத்தியோகத்தர்களும் ஆயிரம் ஆயிரமாக அள்ளியள்ளித் தருவார்கள். எனவே உலகத் தமிழராய்ச்சி மகாநாட்டை உன்னத நோக்குடன் சிறப்பாக நடைபெறச் செய்தற்கு அறிஞர்கள் முன்வந்து உழைக்கவேண்டும். வடமாகாணம் மட்டுமன்றிக்கிழக்குமாகாணமும் இவ்விழாவினைச் சிறப்பும் நடாத்த உறுதியளித்துள்ளது. மலையகமும் மனமுவந்து விழாவைச் சிறப்பிக்கும். இவ்விழா, ஈழத்துத் தமிழ்மக்களின் ஒருமித்த கருத்துடன் சிறப்புடன் நிகழும். ஆடசியினரும் இவ்விழா சிறப்புடன் நிகழத் துணைப்பிரவர்.

மகாநாடு சிறப்புடன் நடைபெறப் பணமும் முக்கியமானது. பணவுதையை ஈட்டிய பலரும் மன்வங்களும், காசு வைத்திருக்கும் கனவான்களும், மனம்படைத்த உழைப்பாளர்களும் பணத்தை வாரிவாரி உதவுவார்கள் என்பது நிச்சயம். பல்வேறு துறைகளில் ஈடுபட்டுழைக்கும் வைத்திய நிபுணர்களும், சட்ட அறிஞர்களும், பொறியியல் வல்லுங்களும், அரசகரும் உத்தியோகத்தர்களும் ஆயிரம் ஆயிரமாக அள்ளியள்ளித் தருவார்கள். எனவே உலகத் தமிழராய்ச்சி மகாநாட்டை உன்னத நோக்குடன் சிறப்பாக நடைபெறச் செய்தற்கு அறிஞர்கள் முன்வந்து உழைக்கவேண்டும். வடமாகாணம் மட்டுமன்றிக்கிழக்குமாகாணமும் இவ்விழாவினைச் சிறப்பும் நடாத்த உறுதியளித்துள்ளது. மலையகமும் மனமுவந்து விழாவைச் சிறப்பிக்கும். இவ்விழா, ஈழத்துத் தமிழ்மக்களின் ஒருமித்த கருத்துடன் சிறப்புடன் நிகழும். ஆடசியினரும் இவ்விழா சிறப்புடன் நிகழத் துணைப்பிரவர்.

உயிரெழுத்தையும் ஆய்த எழுத்தையும் கொண்டு ஓயியக் கலைஞர் அழகுறப் புனைந்த தமிழ்த் தாயின் திருவுரு.

என் உயிர்

கனியிடை யேறிய சுளையும்—முற்றல் கழையிடை யேறிய சாறும்—பனிமல ரேறிய தேனும்—காய்ச்சுப் பாகிடை யேறிய சுவையும் நனிபச பொழியும் பாலும்—தென்னை நல்கிய குளிரிள நீரும் இனியன வென்பேன் எனினும்—தமிழை என்னுயிர் என்பேன் காண்பீர்.

பாரதிதாசன்

மாலையில் ஒரு மலர்

ஓரே இன மலர்களால் தொடுக்கப்பெற்ற மாலையில் எந்த மலர் சிறந்தது என்று தனியாக எடுத்துக் கூறிவிட முடியாது. அதேபோலத் தான் திருக்குறளிலும் எந்தக் குறள் சிறந்தது என்று கூறிவிட முடியாது. அவரவர் தத்தம் அறிவுக்கும் விளக்கத் துக்கும் ஏற்ப இது சிறந்தது இது நயம் வாய்ந்தது என்று கூறுவார்கள். ஆயினும் மாலையில் உள்ள மலர்கள் அத்தனையும் சிறந்தனவே.

“தம்மில் இருந்து தமதுயாத் துண்டற்றுல் அம்மா அரிவை முயக்கு”

என்பது ஒரு மூர்.

இந்தக் குறளின் பொருள்

“அழகிய மாமை நிறத்தை

“பாவலன்”

யடைய அரிவை முயக்கம் இன்பம் பயத்தற்கண் தமக்கரிய இல்லின் கண்ணி விருந்து உண்பது போன்றது என்று கூறுகின்றது.

பிரரக்குக் கொடுக்கும் இனப்பத்தை ஈகை என்ற அதிகாரத்தில் குறிப்பிட்ட திருவள்ளுவர் புணர்ச்சி மகிழ்தல் என்ற அதிகாரத்தில் தலைவர் அடையும் இனப்பத்தை விளக்குவதற்குப் பகுத்துண்ணும் இனப்பத்தை உவமையாகக் கூறுகளார்.

வேரேர் அதிகாரத்தில் கூறிய ஓர் உண்மையை மற்ற கேள்வி அதிகாரத்தில் குறிப்பிட்ட தலைவர் அதிகாரத்தில் தலைவர் அடையும் இனப்பத்தை விளக்குவதற்கு திருவள்ளுவரின் தனி பெருஞ்சிறப்பு.

(தொடர்ச்சி ஆழம் பக்கம்)

கண்ணூக்குக் கண்ணை

கலைக்கண்ணீன்
புத்தாண்டு வாழ்த்துக்கள்!

கலை சமைப்போம் உயர் நிலை அமைப்போம்

உள்ளக்கிழியில் இறை திருவரு

சொன்மாலை பயில் குயிலினம்:

பசுமரத் திரள்கொண்ட சோலை ஒன்றினில் இருந்து ஒரு குயில் காலைநேரம் கூவு கிறது. சற்றுத் தொலைவில் வெளி மரங்களின் செறி வொன்றிலிருந்து அக்கரை எதிரொலிக்கிறது பிற்கொரை குயில்: இப்புறம் சோலை யொன்றினில் இருந்து கீத இசை எழுப்புகிறது இளங்குயிலை ஏன்று. அக்காலை நேரம் குயிலிசையால் வரன வெளி இசைமயமாய் கேட்பொர் உளத்தைக் கவர்ந்தெலிகிறது. காலை நேரம் அப்பர் கவுமிகள் ‘சொன்மாலை பயில்கின்ற குயிலினங்கான்!’ என்ற குயிலினத்தை ஆராமமோடு விளிக்கிறார். ‘சொன்மாலை பயில்கின்ற’ என்ற தொடர் நல்ல தமிழினிமைவாய்ந்தது. சங்கீத வற்பன்னர் ஒருவர் இசைபாடு அதனை அப்படியே அவர் சீடர்கு முப் பாடிப் பயிற்சி செய்தல்போல இருக்கிறதாம் ஒரு குயிலின் குரலை பல இடங்களிலுமிருந்து பல குயில்கள் ஓலித்திசைத்தல். இக்காலைக்கிருந்து வீடியை சொன்மாலை பயிலுதல் என்று கூறுதல் எத்துணைப் பொருத்தமுடையது! இறைவன் திருநாமத்தைக் குயிலினங்களே பயிலுகின்றன என்ற அன்புணர்ச்சி அப்பருளத்தைப் பாகாக்கிவிடுகின்றது. நமக்கு ஒரு ஞானர்ச்சி பெரியோ ருளத்தை ஆட்கொண்டு விடு கிறது. காலைநேர இசையெல்

லாம் சேர்ந்து குயிலினங்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்கும் உணர்வு குயிலை சையக் கேட்போர்க்கும்ஏற்படுகிறது. இங்கே வெறும் சோலை விசையன்றி சொன்மாலை இசை காதினை அமிழ்தென் நிரப்புகிறது. இங்கே வெறும் சோலை இசையாகி, அதன்மேல் சோலை இசைமயாலை யாகி, சுசன் கழுத்திற்கே நல்ல ஆரமாகிவிடுகிறது. ஏனேயோர்க்கு வெறுங்கூக்குரலாகக் கேட்பது ஈண்டு சோலை விசை மாலையாகும் மாட்சியை என்னென்பேம்!

இக்குயிலின் இன்னிசையைக் கேட்ட மணிவாசகர் ‘குயிற்சினோயேப்பெருந்தென் ஒழுகும் பழக்சோலையிலையருத் தென் குயிலும் பழக்சோலை அப்பரையே ஈசனுக்குத் தமிழ்ச்செஞ்சோன்மாலையை அடிக்கண் சேர்த்துச் செய்கிறது. அப்பர் அருள்வாக்கு; ‘இந்த வெள்ளப் புறக்கணையே வரக்கூவும் பேறுடையாய். போக பூமியாகிய வானுவகத்தைப் புறக்கணைத்து மனிதர்வாழ்பக்கிக்குரிய மன்னுவகையே விரும்புகிறுன் எம்மிறைவன்: இவ்வுடல்வழியே உளம் புகுந்து எங்கள் அறிவொடு கலந்த அவளை என்னிடம் வருமாறு இன்னிசை எழுப்புதி.’

“தேன்பழக் சோலை பயிலுஞ் சிறுகுயி லேதேது கேள்நீ வான்பழித் திம்மண் புகுந்து மனிதரை ஆட்கொண்ட வள்ளல் ஊன்பழித் துள்ளாம் புகுந்தென் உணர்வது வாய ஒருத்தன் மான்பழித் தாண்டமெல் நோக்கி மணைனை நீவரக் கூவாய்”

நமக்கு இன்னமுத்தை வாரி வழங்கும் குயில் மன்னுவகை விண்ணுவகினும் சிறந்த பன்றிரை அன்புப் பூமியாக்கு கிறது.

பள்ளப்பன் இன்பந்

திருவது அன்னித்தமிழ்:

குயில் அப்பனுக்குச் குட்டும் சொன்மாலை அப்பரையே ஈசனுக்குத் தமிழ்ச்செஞ்சோன்மாலையை அடிக்கண் சேர்த்துச் செய்கிறது. அப்பர் அருள்வாக்கு;

“இந்த வெள்ளப் புனலாட்டிச் செஞ்சோல் மாலை அடிக்கேர்த்தி எந்தை பெம்மான் என்னென் மான் என்பார் பாவ நாகமே”

என்று இந்தப் பாவநாசத் திருப்பதிகத்தில் முழுங்கு நல்ல காணிக்கை:

கிறது. இத்திருப்பதிகத்தில் கீழும் திருப்பாடலில் செஞ்சோல் வேந்தர் அப்பர் பெருமான் “மேலை வானேர் பெருமானை விருப்பால் விழுங்கி இட்டேனே” என்கிறார். இறைவனைத் தேன் முதிர்ந்த முந்திரிப்பழமாகக் கண்டு அவனை அப்படியே விழுங்கச் செய்யும் தமிழின் அன்பினப் பண்பினை என்று தேவாற்றுவோம். பண்ணப் பண்ண இனிமை தருவதை தேன் முதிர்ந்த பயிற்சிவசத்தால் அப்ப சைக் கிந்தைக்கோவை எழுந்தருளக்கூடுகிறார். அன்பால் முழுக்காட்டுகிறார். முழுசிய முழுமுதல்வனுக்குச் செஞ்சோல் மாலையைத் திருவடியிற் குட்டிக் கந்தங்கமுச் செய்கிறார். அதன் மேல் ஆராமர மிகுதிவால் ‘என்குகுப் பெருமானுகியசவாமி என் ஸெம்மானுகிவிட்டாயே என் என்புருக்க கதறுகிறார்.

தானேதோ குறையிரப்பான் போல ‘ஏதோ காணிக்கை இடும்’ என்கிறான். எல்லா முடையான் நமக்கருந்தற் காகவே நம்மிடம் இரக்கிறான். பூவைக் காணிக்கையாகக் கொடுப்பேனே; பெண்ணைத் தான் காணிக்கைப் பொருளாக இடுவேனே என்று எண்ணும் அப்பர் குண்ணுக்கை செல்வனுக்கு நாம் கொடுப்பதும் எடுக்க எடுக்கக் குறையாததாக இருக்கவேண்டுமே. குண்ணுமல் என்றும் குன்று போன்ற தமிழிருக்க நாம் அத்தமிழ்மாலைகளாற் காணிக்கையிட்டால் அது நமக்குத்தானே உய்தி தந்து விடுமே என்றினைந்து

“பூம்படி மக்கலம் பொற்படி மக்கலம் என்றிவர்றுல் ஜூம்படி மக்கலம் ஆசிலும் ஆசூர் இனிதமரந்தான் தாமபடி மக்கலம் வேண்டுவ ரேஸ்தமிழ் மாலைகளால் நாமபடி மக்கலம் செய்து தொழுதும் மடநெஞ்சே” என்று காணிக்கைப் பாடலுருவிகிறார். (படிமக்கலம் = கையுறை; காணிக்கை)

உள்ளக்கிழியின் எழுதும் உரு:

அப்பர் சுவாமிகள் விடும் முச்சே தமிழ். அவர் நாடி நாள் ம் தமிழ்மயமாகிவிட்டன:

“சலம் பூவொடு தூபம் மறந்தறியேன் தமிழோடு டிசை பாடல் மறந்தறியேன்”

என்று குலைவாட்டும்போதும் தாம் தமிழ்ப்பா இசையால் இறைவனுக்கு மாலைகுட்டிய மையை இயம் பி இயம்பிச் சூலைக்கொடுமையைக் கடந்தே றுகிறார். ஆண்டவன் நினைப்புத் தம்மை ஆட்கொள்ள அவனருட்டிருவருட்டு ணைத்தைப் பலவாற்றுல் நினைந்து சிந்தை நெகிறார்: அப்பர் அமரகுலகு உன்னட்சிக்குப்பட்டு இருக்கும் அதனை வெண்டாதே திருவாருள் அருளாட்சி நடத்துகிறாரே. சராயிரம் நடத்து உள்ள வெள்ளை யானையில் வீற்றிருக்காது அறமே வடிவான் ஆன் னற்றி ஹல் உவந் திருக்கிறுய. என்ன விதை!

“அயிராவணமேறுதானே ரேறி அமர்நா டாளாதே ஆசு ராண்ட அயிரா வணமேன் எம்மா னேநின் அருட்கண்ணுல் நோக்காதார் அவல்லா தாரே”

சற்றடியிலுள்ள அயிரா வணம் - நுண்ணிய இயல்பு வாய்ந்த உயிரிக்குயிரான கடவுள் என்பது கருத்து: இறைவனுடைய அருட்கண் நோக்கம் பெறுபவர் பவனற் றவரே, டெபாடலின் முதல் இரு அருமையினும் அருமை வாய்ந்த அடிகள் வருமாறு:

‘உயிரா வணமிருந்துறு நோக்கி உள்ளக் கிழியின் உருநூதியே உயிரா வணங்கெய் திட்டுஞ் கைத்தந்தால் உணரப் படுவரோ பொட்டி வாய்தி’ (தொடர்ச்சி 7ஆம் பக்கம்)

இசை உலகின் தலை அரசி

மட்டுவிலாம் சிற்றாரை கினைக்குங் காலை மனிஇருளை நீக்குமம்மன் கோயில் தோன்றும் கட்டுமானத் காலையர்தம் உழைப்பைக் காட்டும் கவின்மிகுந்த வயற்பரப்பும் அடுத்துத் தோன்றும் சிட்டபுகழ் வேற்பினை எனும்சான் ரேன்போல் சீரவினங்கும் சான்றேரின் கினைப்புத் தோன்றும் எட்டுணையும் வஞ்சமின்றி ஊரில் வாழும் இன்முகங்கொள் நல்லோரின கினைப்புத் தோன்றும்.

இயற்கைவளம் பிறவளங்கள் அனைத்தும் சேர எழில் வீசிக் கொண்டிருக்கும் சிற்றாரின்கண் வயற்புறக்கைத் தாவுக்குக் காலை வீடு என்று வாழ்க்கையான் அவனை யாரும் நயத்துடனே ‘அப்பையா’ என்ற சொல்வார் நாணயத்துக் கொருமனிதன் என்றும் குன்று முயற்சியினால் உயிர்வாழ்வோன் அவன் பெற்றிட்ட முழுமதியோ ‘சுமதி’யேனும் எழிற்பேர் கொண்டாள்.

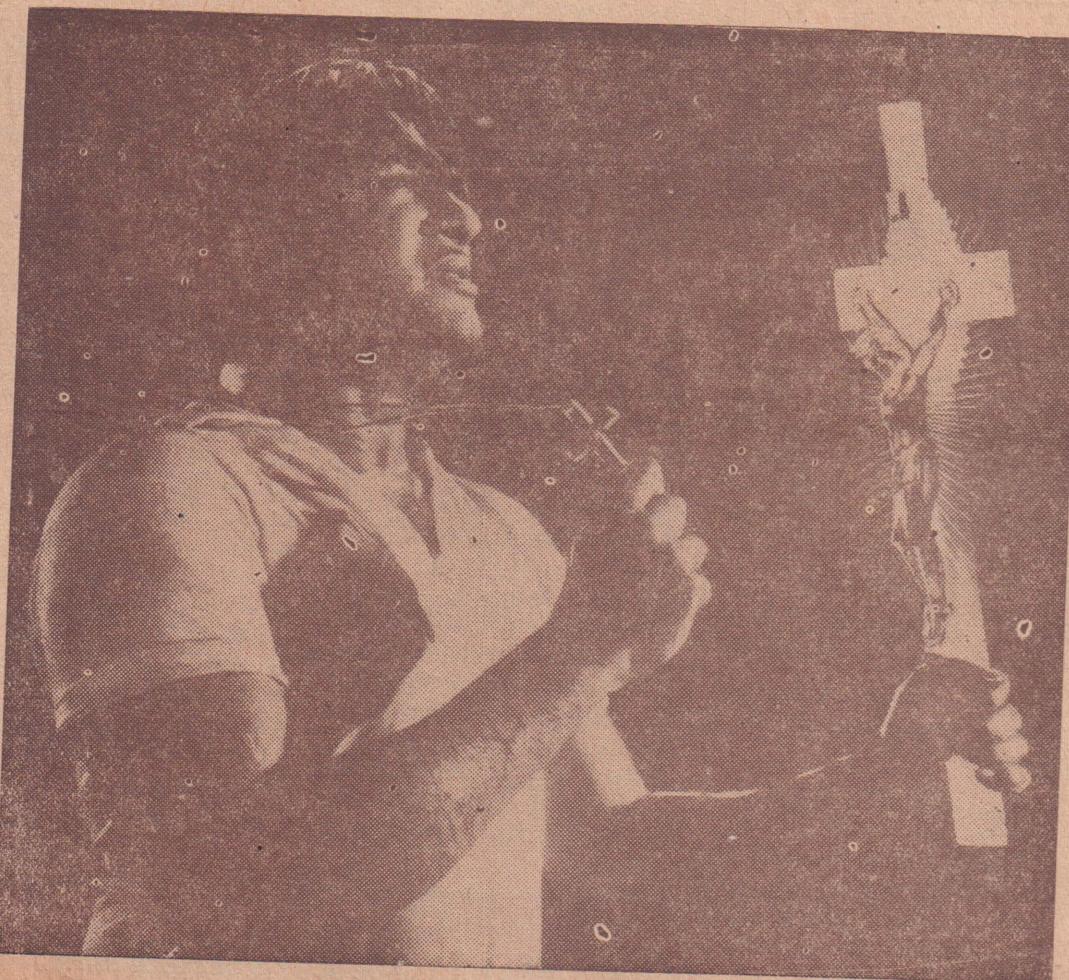
மாங்குயிலின் தீங்குரலோ? குழலோ? யாழோ? மலர்கள் தரும் நறுந்தேனே அழதோ? பாகோ? தீங்கனியின் சுவைதானே? யாதோ? என்றே செப்புதற்கோர் சொல்லின்றித் தவிக்கைச் செய்யும் பாங்கைமைந்த குரலுடையாள், வயலி நாடே பாடியவாழ்வோன் அவன் பெற்றிட்ட பூங்குழலோ கால்கள்வரை நீண்டே அந்தப் பொற்றுடிடியின் வனப்பினிற்கோர் சாட்சி கூறும்.

மின்னலெனும் இடையுடையாள் கலைஞர் யாரும் விரும்புகின்ற எழிலுடையாள் இனிமை வாய்ந்த கன்னலெனும் மொறியுடையாள் நாவா லன்றிக் கயலிரண்டால் கவிப்படக்கும் அழகுப் பாவை, பொன்னலுகம் உள்ளதன்னும் உண்மை தன்னைப் புலித்தலத்தோர்க் குரலக்கவன் தேவ மாது செங்கெலலாம் வளர்ந்திருக்கும் வயலி நாடே செல்கின்றாள் செல்கின்றாள்.

இயற்கைவளம் நிறந்திட்ட வயலி நாடே இன்னுமொரு தனிக்கையில் நின்றேரூ

விரைவில் வருகிறது !

ஜேயர் முவில் நான் ஓளி

இந்தியாவில் 100 நாட்களுக்கு மேல் ஓடி
வெற்றிவாகை சூடியது.

நடிகார்கள் :

- * நடிகர் திலகம்
- * சாரதா
- * சுந்தரராஜன்
- * நீர்மலா
- மற்றும் பலர்.

திரைக்கதை — டெரக்ஷன்
P. மாதவன், B. A.

வாருங்கவ் !

வணக்கம் !

ஞபா 15க்கு மேற்பட்ட பாடப் புத்தகங்கள்
வாங்குவோருக்கு

1973 கலன்டர் இலும் !

வே. ஆ. சிதம்பரப்பிள்ளை சன்ஸ்
(புத்தகசாலை)

கல்வித் தீணக்களம் வெளியிடும் சுலப பாடப் புத்தகங்களும்,
பாடசாலை, மற்றும் அலுவலகங்களுக்குரிய உபகரணங்கள்,
கல்யாண வைபவங்களில் பரிசாக வழங்கக்கூடிய
எவர்சில்வர் பொருட்கள்

அனைத்தும் சுகாயவிலையில் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

43, பெருந்தெரு,

திருக்கோணமலை.

இப்பத்திரிகை, சுன்னாகம், திருமகள் அமுததகத்தில் அச்சிடப்பெற்ற, யாழ்ப்பாணம் டேவிட் வீதி 28ஆம் இலக்கத்திலுள்ள திரு. ச. பெனடிக் அவர்களால் வெளியிடப்பெற்றது. ஆசிரியர் : புலவர் ம. பார்வதிநாதசிவம், 23-12-72.